Եւ արդ՝ երկնչիմ շեղիլ ի շաւղաց նոցա, գուցէ զթեցից ընթանալ ընդ անկոխ սոկքովք.ա լնուլ զիղձն և կատարել զդիտաւորութիւն յորդորական շարիս, զոր կանխաւ խոստացաք հիւսել հիւսաբանի՝ ներբողելով զապենիազն գովեստի։ Եւ արդ՝ եթէ ունէի զիմաստութիւնն Սողոմոնի՝ և զարագութիւնն Դաւթի՝ և զհոգին Պաւղոսի՝ դուն ուրեք հետևէի արժանաւորութեանն։ Թող թէ անհմուտ վարժից քերթողութեան՝ և գրականութեան, ընթադատութեանբ առոգանութեան՝ և արոհութեան։ Բայց յուսալով յայն վան որո բանս՝ և յայն որ տայն բան աւետարանչաց՝ ազդել յիմաստս մեր՝ և շարժել զկընդնդոցս գ մեր՝ ճառել փոքր ի շատէ զայնմանէ որ ճշմարտութեամբ ճոխացոյց զմեզ։

Արուսեակն իմանալի՝ աշխարհիս բանաւորի, ասողն ճաճանչաւոր, առաւաւան լուսածագ, արշաշուրշն դ մթնահալած, արփին հրափայլ՝ և աւդն առողջաշունչ, ամպ քաղցրացաւղ՝ և անձրև շահարար, ամոռ անեղին՝ և հանդիստ ոչ հանկչողին, արմատ անմահին

ա. Լուս. «տաղաւար». Տես նախընթաց էջի 8e դ.։

բ. Լուս. «բնտրող».

գ. Լուս. «զկեզուս»։

դ. Ձեռ. արշաշուրշն.